

Kvällens Lindemann I

Vad är civilisation och vem är civiliserad?

Vår plats där vi är idag består av en oavbruten linje av tro och gemensamma värderingar som sträcker sig två tusen år eller mer tillbaka i tiden.

Har vi därför rätt att kalla oss civiliserade? Beror det på böckerna vi läser? På vårt förfinade smak? Är du civiliserad om du läser de rätta böckerna men står bredvid och ser på när grannens barn far illa? Kan det ibland vara civiliserad att uttrycka en icke politisk korrekt uppfattning i ett samhälle där det anses som ociviliserat? Kan det vara civiliserat att gömma utvisningshotade flyktingar i ett samhälle där man anser det vara olagligt?

En definition på civilisation kan vara att vi tillåter olika livsyttningar som inte motsvarar normen och värnar om deras rätt att finnas till. Ett uttryck för civilisation är att vi också har civilkurage att kämpa för deras rätt att finnas till.

Det kan vara ett mått på civilisation att vörda de gamla och livserfarna och att inte låta dem tyna bort isolerade i serviceboende. Där de för det mesta inte får besök av någon närstående. Orsaken till det är väl kärnfamiljens sammanbrott på grund av industrialiseringen och den därpå följande urbaniseringen.

Är då kärnfamiljens sammanbrott ett tecken på att civilisationen naggats i kanten? Om man med civilisation menar ordnade samhällsförhållanden och inte ser familjen som en ordnad resurs, är svaret ja.

Vi har hamnat i en situation där den rotlösa människan inte längre söker tryggheten i den splittrade

familjen, utan söker sig ut i samhället för att finna tryggheten.

Vi har alltså kommit i den situationen där jag som barn inte tas hand av min mormor, utan skickas till daghemmet. Jag har inte min äldre bror som förebild, utan Batman på teve. När jag sedan blir lite äldre och behöver låna pengar, går jag inte till min far, utan får pengar av socialtjänsten. När jag får problem använder jag inte mor- eller farföräldrarna som resurs, utan jag går till vårdcentralens psykolog. När jag är döende tar inte familjen hand om mig, utan jag forslas till långvården. När jag så dör har jag inte kontakt med någon närstående, utan med smärtstillande medel. När jag sedan är död kommer jag inte att överlämnas till Gud, utan till staten.

Är det så vi vill ha det?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Mr Lindemann med Poeter.se id #24523 innehar upphovsrätten